

EZREDVÉGI UGAR

dudva muhar és dúlt hitek
te átokverte kis sziget
káromlásból katedrális
Pusztaszertől-Segesvárig

te őrült te szent te drága
féltségünk folyamnyi ága
ütöttek beléd vasszöveget
ástak néma sírgödröket

Endre Attila s te Sándor
szavatok mindegyre vádol
kompországunk levetkezett
égtájak rongya: céda lett

világosítsd fel gyermeked
a börtönrács is vétkezett
és kígyóméreg járta át
szabadságunk humuszát

A DALOKNAK NINCSEN ARCUK

(Sziveri János emlékének)

begombolt magányunk
horizontján
elbitangolt szavak
nyomorognak — — —

szétmorzsolt percek
a múlt szakadékában:
a lemetszett szárnyú idő
akár egy vonatablak
mocskos üveglapja — — —

ajtót nyitunk a sercegő
gyertya fényének
bár tudjuk: a daloknak
nincsen arcuk amíg ólmot
virágzik a szív — — —

HAJNALOK

1.

fehér hajú a csönd
követi a madarak röptét
hangtalanul matat
álmaid morzsái közt

2.

jeges kéz markolja
éjszakáidat
lovak patái dübörögnek
valaki érkezik
valaki elmegy

3.

eggyé olvadnak a hangok
— a rozsdálló fényben üres
szívű kopjafák a jegenyék